

اعلامیه

خشونت های خونبار به قیمت حفظ دربار

هفده سال پسین، پُر از استبداد، تعصب و خشونت بوده است. مردم که منتظر صلح، عدالت و رفاه بودند، اینک در چنگ انتحاری، بی عدالتی، قتل های زنجیره ای و فقر سرتاسری گیر مانده اند. از هر طرف مرگ و تباهی می بارد. مردم، در قریه ها و شهر ها، قتل عام می شوند اما ارگ نشینان، با سکوت های ممتد، بروی جنازه ها و جوی های خون، فاتحانه، لبخند می ریزند. گویی که خود با دشمنان مردم همه را پلان نموده و در عمل پیاده می کنند، تا از یکطرف به حیات خود ادامه داده و از سوی دیگر استراتژی ادامه جنگ تحمیلی و نیابتی را عملی نمایند.

هر زمانی که انتخابات ریاست جمهوری نزدیک می شود، آتش تشنج و توطئه نیز بیشتر از پیش فروزان می گردد. هر وقتی که طبل مذاکرات صلح با طالبان در یکی از کشور ها به صدا می آید، موازی با آن، صدای توپخانه های طرف های معامله، کابل و ولایات را بطریق دگر، در خون غوطه ور می سازند. نه محتوای انتخابات شکل تازه ای دارد و نه مذاکرات صلح، آنچه در زیر این غوغوها بطور پنهانی جریان می یابد، رشد توطئه و ایجاد شوک، است.

جنگ در مناطق هزاره جات (ارزگان خاص، جاغوری و مالستان ...) بر مبنای همین برنامه های تدوین شده، می چرخند. بیش از یک هفته، درین مناطق، انسان و علف، لگد مال می گردد اما قوای مسلح داخلی و خارجی، خاموش و نظاره گر باقی میمانند تا اینکه صدای مردم پایتخت در پشت دیوار های پولادین ارگ، سکوت و نظاره گری را دگرگون می سازند.

ارگ و متعلقات آن، در فکر زر اندوزی، انتخابات آینده، معامله و توطئه، مشغول هستند و طالبان نیز با نشان دادن خشونت بیشتر، در تلاش بدست آوردن امتیازات بیشتر. یک طرف مردم هردم شهید قرار دارد که تشکلات غیر دولتی و غیر مافیایی (احزاب سیاسی و نهاد های مدنی ...) آنقدر پراکنده و پریشان اند که نمی توانند به حیث صدای مردم، بدور یک نهاد کلان متحد شوند. تا وقتی که شخصیت ها و نهاد های مردمی بر محور یک اندیشه ملی، به اتحاد ملی دست نیابند، در این مملکت : استبداد، بی عدالتی، جنگ، خشونت، چپاول، منازعه قومی و مذهبی، اعتیاد، مداخله بیگانه،... ادامه خواهد داشت.

ما ضمن اینکه قتل کتلوی مردم را زیر هر نام و بوسیله هر کس یا نهادی که صورت گیرد، محکوم می کنیم، باور مندیم که وحدت ملی، افغانستان واحد، دموکراسی، استقلال، عدالت اجتماعی، بازسازی کشور و سرانجام، استقرار صلح عادلانه، بدون ایجاد یک دولت ملی شهروند محور امکان پذیر نیست و رسیدن به چنین مأمول ها، بدون اتحاد واقعی تمامی شخصیت ها و نیروهای سالم بر محور تفکر ملی، میسر نمی باشد. پس وقت آن رسیده تا درین راستا همه افراد ونهادهایی که مسؤلیت احساس می کنند، دست به کار شده، در عملی ساختن این وجیبه ملی داخل صحنه شده و مراتب تدارک و ایجاد این ساختار ملی را مشترکاً در پرتو تجارب تاریخی و اندوخته های علمی ، برنامه ریزی و عملی نمایند.

مجمع دانشمندان و متخصصان افغانستان